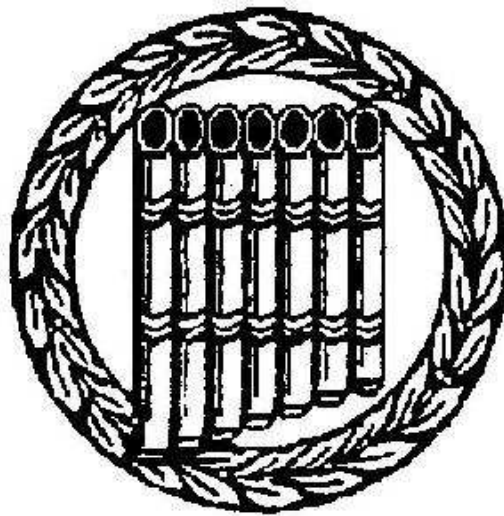

ROČENKA

kmene OS

2004

Příloha Kmenových novin OS část B

Sestavil Jiří Žáček – Gog, člen 1. OS klubu Přátelé Vavry a zpravodaj náčelnictva kmene OS, za použití zdrojů: Skautského almanachu 1923 a časopisu Skaut – Junák. Autorskými příspěvky se podílí: František Jandus, Láďa Karel, Vladimír Kopřiva – Vlč, Vladimír Novák – Fenek, Karel Snětina - Kája, Jiří Šperl – Poříz, Evžen Štáfl – Kaaj, Mirko Vosátka – Grizzly.

Úvod

Minulou část Ročenky kmene 2004 část A jsem musel krátit o čtyři stránky, protože bylo nutné vydat ještě jednu přílohu Kmenových novin o 6. kmenovém sněmu. V této části to uvádím do pořádku. Již jsem se zmiňoval o tom, že obsah jednotlivých částí Ročenky kmene je velmi náhodný. Záleží na dvou zdrojích, jaké příspěvky obdržím od dopisovatelů a které vyberu ze své zásoby námětů, jenž jsem v období před vydáváním soustředil. Samozřejmě, že tento zdroj stále doplňuji o nové objevy. V této části se mi podařilo časovým seřazením jednotlivých článků vedle zveřejnění několika starých pamětí také dosáhnout věcné návaznosti a uceleného obrazu vývoje hnutí OS. Popisuje přání vytvořit z našeho oldskautského hnutí třetí kmen, kmen dospělých a snahu stát se plnoprávným členem vzniklého evropského a světového „oldskautského“ hnutí, ne jako organizace bývalých skautů, ale jako velkého společenství dospělých skautů. Naznačuje i jakýsi vnitřní souboj mezi tradičním spojením oldskautského společenství s národním hnutím s tendencemi přizpůsobit se nezávislému společenství Gild. Pro současnost a nejbližší budoucnost jsme obhájili a potvrdili v roce 2002 na 23. světové konferenci ISGF ve Vancouveru tradiční nerozlučnou příslušnost našeho oldskautského společenství k národnímu skautskému hnutí.

Gog

(U historických článků byl ponechán původní pravopis.)

ROUDNIČTÍ OLDSKAUTI V LETECH 1945 - 1948

Po skončení války se v Roudnici utvořila situace, že mohl být zahájen školní rok i na střední zemědělské škole, kam nastoupili studenti, kteří díky válečným událostem nemohli školu absolvovat. A právě na tuto školu nastoupil čerstvě promován profesor Josef Štembera, skautským jménem Danny. Byl nejen vášnivým turistou a botanikem, ale jako bývalý skautský vůdce měl i vřelý vztah k mládeži a tak se není co divit, že hned po prázdninách se kolem něho vytvořil kolektiv studentů, lačných po poznávání krás Českého středohoří, které nám bylo po celou válku odpíráno. Zakrátko se k této partě přidali i mladí navrátilci z nucených prací v Německu, většinou z ročníku 24, „darovaných Hitlerovi“. A tak se vytvořil v Roudnici oldskautský klub, který v letech 1945 - 46 čítal přes 80 členů. Jeho činnost se zaměřila převážně na výpravy do Středohoří a okolí Doks, ale konaly se i plavby po Labi až do Hřenska. Velkým příznivcem klubu byl doksanský autodopravce pan Vavruška, který se svou Saurou, nákladním automobilem na dřevoplyn, ochotně vozil oldíky na jejich výpravy. Byl tenkrát svobodný, hrál rád na tahací harmoniku a tak s bratrem Sojkou, výborným kytaristou a zpěvákem byli vždy duší zábavy. Místo cestovního bylo nepsanou povinností našťipat po výpravě patřičnou porci dřevěných špalíků pro nenasytný náklad'ák. Na podzim 1946 zakoupil Danny opuštěný domek na Komáří Vížce a ten se stal střediskem lyžařských toulek po hřebenech Krušnohoří i krásných večerů u roztopených kamen. V roce 1947, absolvování školy, pár oldíků se rozešlo za svým povoláním a zbytek byl nucen ukončit činnost po událostech roku 1948. Oldíci však zůstali skautským ideálům věrni a setkávali se na svých toulkách, byť jen náhodně. Svědčí o tom příhoda z roku 1969. Oddíl roudnických skautů tábořil tehdy na Slovensku a ze svého tábora vyrazil na výlet k Popradskému plesu. Hustě přšelo a oddíl šel „husím pocodem“ chodníkem pod Patriou. Poslední členy oddílu se snažila předejít parta dospělých turistů. Při předcházení si jeden z nich všiml domovenky a tak následoval dotaz: „Kluci, znáte Káju?“ „To je můj táta, vede náš oddíl a je teď vpředu.“ Tak jsem se po letech setkal s oldíkem Sojkou, bylo nám krásně, bylo si zase o čem povídat.

Kája 209. klub OS při středisku Říp - Roudnice n. L.

ŘÁD

Old skautů při Svazu R. Č. S.

1. **Název:** Old skauti, odbor Svazu skautů R. Č. S.

2. **Řeč jednací:** Česká a slovenská

3. Účel a prostředky

- Účelem O.S. je provádět skauting a pěstovat veškeren sport.
- Podporovat všemožně činnost Svazu skautů.
- Účelu domáhá se pořádáním společných schůzek, výletů, táborů, závodů a jiných veřej. podniků. Konáním přednášek ve formě vhodné pro dospělé.
- Odbor O.S. má slib a zákon skautů sdružených ve Svazu.
- Je členem Svazu a řídí se jeho řády a pravidly.

4. Členové O. S.

Jsou ti, kteří si přejí pracovat v hnutí skautském, překročili 18. rok věku a přihlásili se do některého registrovaného klubu. U nových členů vyžaduje se 3měs. doba zkušební.

Přihlásí-li některý člen O.S. nového člena, musí se za něj zaručiti.

Registrace klubu O.S. ve Svazu děje se na základě platných pravidel pro registraci oddílů.

Výjimečně může **přistoupiti** hoch 17letý, který neskautoval, se svolením příslušného zpravodaje O.S.

5. Práva členů

- Účastnit se všech pořádaných podniků (viz odst. 3.).
- Podávat návrhy, voliti a volen býti.
- Používat všech výhod klubovních, archivů a knihovny.
- Nemajetným členům mohou býti poskytnuty různé podpory.
- Při společných podnicích nositi stanovený stejnokroj a odznaky

6. Povinnosti členů

- Bezpodmínečně se podřizovati daným rozkazům.
- Zachovávat řády a pravidla Svazu, Odborů a svého klubu.
- Navštěvovati řádně klubové a družinové schůze.
- Ve prospěch Old Skautů a Svazu skautů horlivě pracovati, ctí a zájmu skautských býti dbalým.
- Účastnit se podniků, které byly prohlášeny za povinné.
- Platiti klubu stanoven měsíční příspěvek.
- Býti členy místního sdružení Svazu, které jim za to vyhrazuje po jednom zástupci ve správním a výkonném výboru.
- S majetkem odboru šetrně zacházeti a při vystoupení z klubu jej neporušený odevzdati.
- Legitimace a odznaky se za poplatek na dobu členství pouze propůjčují a při vystoupení jest povinen každý člen bez náhrady je vrátiti.

7. Vystoupení a ztráta členství

Členem býti přestává, kdo z klubu dobrovolně vystoupil nebo byl vyloučen. Vyloučen může býti pro:

□ Neplnění členských povinností a neskautské jednání □ Odepření poslušnosti □ Zanedbání návštěvy schůzí bez patřičné omluvy.

8. Správa O. S.

Odbor O. S. je řízen sborem klubových vůdců. Sbor schází se dle potřeby, nebo přeje-li si toho 1/3 členů klubů. Svolaává jej kapitán. Odbor volí si na rok ve výroční schůzi (koncem února), zpravodaje (v hodnosti žup. zpravodaje), kapitána (v hodnosti okr. zpravodaje) a jednatele, kteréžto funkcionáře Svaz potvrzuje. Zpravodaj má všechna práva a povinnosti Svazem vytčená. Úkolem sboru vůdců jest určovati směrnice a práce O. S., vykonávati moc disciplinární v případě hrubých poklesků celých klubů proti zvyklostem skautského života a podávati Svazu skautů RČS zprávy o činnosti své i jednotlivých klubů. Při hlasování rozhoduje nadpoloviční většina hlasů, předseda nehlasuje, ale rozhoduje při rovnosti. Styk mezi Svazem a O. S. zprostředkuje zpravodaj O. S., styk mezi zpravodajem a jednotlivými kluby kapitán. V místech, kde není jmenován zvláštní zpravodaj pro Old skauty, přísluší jeho úkol okresnímu zpravodaji Svazu.

9. Zrušení odboru O. S.

Odbor se rozejde, když se vůdcovský sbor o tom usnesl, nebo když nevyvíjí činnosti. Rozhodnutí o tom nabývá platnosti, když bylo publikováno Svazem.

10. Jmění

Odbor O. S. nevybírá pravidelných příspěvků a nemá zvláštního jmění. Na případné potřeby Odboru přispívá každý klub rovným dílem. Příspěvky vybírá jednatel, jenž vede záznamy o příjmech a chová doklady výdajů. Náklady povoluje sbor vůdců.

11. Zvláštní ustanovení Odboru O. S.

Odbor O. S. skládá se z klubů řádně ve Svazu registrovaných, z nichž každý má své číslo. Mimo to může uživatel svého zvláštního jména. Klub skládá se nejméně ze 3 družin. Družina má nejméně 6 členů, za něž zodpovědný jest vůdce družiny. V čele klubu stojí klubovní vůdce. Vůdce klubu i družiny jest volen členy klubu nebo družiny. Pokladnu klubovní vede pokladník klubu. Prázdninové cestování jednotlivce může se dít jen bez klubovních distinkcí. Společné podniky s příslušnicemi druhého pohlaví jsou zakázány. Výjimečně připouštějí se po předběžném schválení zpravodaje O. S. a zpravodaje Svazu pro jednotlivý podnik.

12. Kroj O. S.

Je skautský, v barvě khaki: košile, ke které se nosí úzká dlouhá vázanka téže barvy pro celý klub, kalhoty krátké nebo t. zv. jezdecké, kabát stříhu Svazem uznaného, čepice srbského tvaru (prodá se jen na potvrzení vůdce), která je lemována proužkem barvy klubu, holeně šedé nebo hnědé, boty nebo střevíce, skautský pás, nůž na karabině a píšťalka. Členové klubu jsou povinni dodržovat jednotnosti kroje; odchylky jsou nepřipustné. Vůdce klubu určuje, kdy nosit kroj.

Označení. Příslušnost k Svazu vyjadřuje se velkým skautským odznakem, nošeným po levé straně čapky. Odznak tento udílí se za podmínek Svazem stanovených, po slibu a na potvrzení zpravodaje členům registrovaných klubů.

Old Skaut označen jest štítkem, na němž jest jméno, sídlo a číslo klubu, značka O. S. a po případě zvláštní značka klubovní. Nosí se na levém rukávu nad loktem a to na košili i kabátě

Vůdce družiny nosí štítek O. S. se zelenou lilí. Ve středu na čapce po levé straně poblíž předního kraje dva zelené šikmé proužky,

vůdce klubu štítek O. S. s červenou lilí uprostřed, na čapce dva červené proužky,

kapitán štítek O. S. se stříbrnou lilí, na čapce tři stříbrné proužky,

zpravodaj štítek O. S. se zlatou lilí, na čapce tři zlaté proužky.

Na skautském klobouku nosí se malý skautský odznak na předu. Členům O. S. důtklivě doporučuje se abstinence kouření i pití lihočin. Kluby mohou si pořádat vlastní pravidla v rámci těchto řádů, která schvaluje sbor vůdců a potvrzuje zpravodaj O. S.

Pravidla tato byla schválena ve schůzi Náčelnictva Svazu 20. ledna 1921.

ODBOR OLD SCOUTS

Na ustavující schůzi Old Scouts dne 10. února 1921 byli zvoleni: Hlavním zpravodajem (v hodnosti župního zpravodaje) br. Jan Novák, odb. učitel a místonáčelník Svazu. Kapitánem (v hodnosti okresního zpravodaje) br. Josef Nesvadba, kandidát inž., I. jednatelem br. Ladislav Karel, úředník (Praha VII., Belcrediho tř. 51), II. Jednatelem (zapisovatelem) br. Antonín Ledvína.

Rozdělení klubů.

- Registr. č. 1.** Jméno: „Přátelé Vavry“. Vůdce Lad. Karel, úředník. Zástupce: Sláva Krsňák, úředník. Barva klubu: Tmavě zelená. Značka: Trojúhelník červený, bílý, modrý. Klubovna: Praha I., Bílkova 14. Úřední hodiny: Ve čtvrtek od 7 hod. večer.
- Registr. č. 2.** Jméno: „Studentský klub – O. S. Svazu R. C. S.“. Vůdce: Jiří Roubíček, kand. inž. Zástupce: Jindř. Prokš. Barva: Chrpově modrá. Značka: „Výr“. Klubovna Praha IV., na Valech č. 280.
- Registr. č. 3.** Jméno: „Čelakovice“. Vůdce: Inž. Josef Novotný. Barva: Žlutá.
- Registr. č. 5.** Jméno: „Přátelé přírody – Sirotci“. Vůdce: Karel Dobroruka, typograf. Zástupce: J. Hrdlička, typograf. Barva: Fialová. Značka: Tompony.
- Registr. č. 6.** Jméno: „Argo“. Vůdce: Karel Kudrna. Zástupce: Josef Šťastný. Barva: Šedá. Klubovna: „Domovina“, Praha VII. roh Průhonu a Háje. Úřední hodiny: Karlín, Palackého tř. č. 83., v úterý a sobotu od 7. do 9. hodiny večerní.
- Registr. č. 7.** Vůdce: Karel Vaněk. Zástupce: J. Mleh. Barva: Hnědá. Odznak: Slovanský bůžek. Klubovna: Praha I. Bílkova ul. č. 14. Schůze ve čtvrtek.
- Registr. č. 8.** Vůdce: Otta Schreiter. Barva: Oranžová. Klubovna: Praha VII., Bubeneč, Malířská ul. č. 230.
- Registr. č. 9** Vůdce: MUC. Jos. Charvát. Jméno: II. Vysokoškolský klub O. S. Svazu. Klubovna: Praha VII. Prokopova ul. č. 221.

Registr. č. 10 Vůdce: Ant. Carvan, Praha VIII., Erbenova ul. č. 420.

Registr. č. 11. Vůdce: Frant. Chudoba, Žižkov, Břetislavova ul. 668-4.

Kluby č. 3., 8., 9., 10., 11. byly přijaty v poslední době. Zástupci, jména klubů, značky i barvy klubů těchto oznámíme dodatečně v příštím čísle „Vůdce“. Předepsané čepice pro Old Scouts nosí se jen s dýnkem nahoře sešitým. Všechny venkovské svazové O. S. odbory a kluby (hlídky) podléhají pražskému ústředí O. S.

Valná hromada Odboru O. S.

konaná 25. února 1928 ve Skautském domově v Praze
(Opis z časopisu „Všem“ (č. 4, ročník IV.) vydávaný ÚLŠ v Brně)

Valná hromada Odboru O. S. při Svazu skautů RČS konala se dne 25. února 1928 ve Skautském domově v Praze.

Zahájil ji ve 20 hod. br. Dr. Šimánek uvítáním přítomných členů pražských i jiných.

Br. L. Karel podal hromadě přehled o **dvouleté činnosti Výkonného výboru O. S.** Bude zajisté zajímavé uvést tu několik dat z jeho referátu. Registrovaných klubů O. S. je celkem 34 a čítají úhrnem 455 členů, hlídek registrovaných je 8 s 25 členy. Počet klubů s úlevou je 14 s 200 členy. Počet členů dosahuje 670, z čehož vysvítá, že přibylo 57 členů.

Z pokladní zprávy, referované br. Burešem, jest zajímavým seznati hotovost odboru O. S., jež čítá 1.798,30Kč.

Br. tajemník referuje o korespondenčních stycích odboru.

Br. jednatel podává zprávu o činnosti Výkonného výboru, který konal 17 schůzek, a dodatečně kooptoval do výboru br. Faltusa a Jankusa.

Dr. Šimánkovi udělena „Zlatá Syrinx“ a deseti členům „Stříbrná Syrinx“, po absolvování předepsané zkoušky. Dále referuje se o zájezdech do ciziny, o brožuře „Old skauting“, o časopisech, jež Odbor O. S. odebírá (jsou to Junák, Všem a Bud' připraven). Registrací klubů a hlídek pro rok 1928 jest pověřen br. E. Kalivoda.

Volba funkcionářů konala se hladce podle navržené kandidátky. ▫ Zpravodajem pro náčelnictvo zvolen br. Dr. Šimánek Josef. ▫ Zástupcem zpravodaje pro náčelnictvo zvolen br. Karel L. (jako zem. zpravodaj pro Čechy). ▫ Zástupcem zpravodaje pro Moravu a Slezsko br. Reif. ▫ Zástupcem zpravodaje pro Slovensko br. Petřvalský. ▫ Zástupcem zpravodaje pro Podkarpatskou Rus br. Sereny. ▫ Zástupcem zpravodaje v ústřední radě br. Ledvina A. ▫ Pokladníkem br. Bureš V. ▫ Revizory účtů bří Ledvina a Havel. ▫ Tajemníkem br. Horník V. ▫ Jednatel br. Havelka J. ▫ Zástupcem sportovní komise br. Jandus Fr. ▫ Zástupcem lyžařské komise br. Karel L. ▫ Členy Výkonného výboru O. S. zvoleni bří: Bušek, Kalivoda, Zabálka, Šťastný, Faltus, Havelka; náhradníky: Kapan, Červený, Fišer, Zimamoňuk. ▫ Archivářem a správcem br. Fišer J.

Z volných návrhů jest důležitým návrh bra Škardy, aby časopis „Všem“ stal se časopisem povinným pro všechny kluby O. S. Návrh schválen a přijat.

Valná hromada skončila se závěrečným slovem bra dra Šimánka v 21 1/2 hodin.

Old-Skauti

K pětiletí odboru Old-Skautů

Za nedlouho dočkáme se chvíle, kdy nám bude vzpomínati, že je tomu pět let, co vstoupil v činnost Old-Skautů při Svazu Skautů ČSR. Nebylo snadno začítí a bylo překonati mnoho překážek a přesvědčiti mnoho pochybovačů, že naše úmysly jsou čisté a že cílem naším není jen sport a camping, ale i mravní obroda mladého člověka, kterému společnost lidská při výchově tolik odepřela.

Nevlídny měsíc únor vídal zasedati na „Staré Rychtě“ a v klubovně „Vatry“ nadšence, kteří chtěli prospěti svým druhům a ukázati jim lepší cestu životem. A když snahy jejich korunovány byly zdarem a Náčelnictvo Svazu schválilo naše řády, bylo s podivením, jak rychle naše řady rostly. Důkaz to, že instituce naší bylo vskutku třeba. Za necelé dva roky trvání měl odbor OS 46 klubů se 700 členy. V roce 1923 bylo v republice 55 klubů s 960 členy.

Výkonný výbor OS vstoupil v život po schválení opraveného řádu v červnu **1923**. Práce jeho nebyla snadná. Po prvotním rozmachu nastal odliv a v hnutí našem zůstali jen ti, kterým hnutí bylo opravdu drahé a kteří měli ryzí úmysl pracovati.

Ve vedení vystřídali se bratři Jan Novák, Nesvatba, Dobroruka, a Dr. Šimánek jako zpravodajové pro Náčelnictvo v hodnosti župních zpravodajů. Technické vedení měl vždy kapitán, kterým byl zprvu br. Nesvatba a později br. Karel.

Jdouce v provádění hnutí do hloubky, setkáváme se s některými nedostatky, jichž zdolání stojí mnoho práce a nedaří se s tak, jak by si bylo přáti. První je všeobecná bolest, nedostatek pracovníků v ústředí, takže se všechna práce soustřeďuje v rukách několika málo lidí, kteří na tak ohromný úkol při nejlepší vůli a obětavosti nestačí.

Druhý nedostatek je v provádění programu našeho hnutí, kterému chybí řádný základ a organické rozčlenění. Na tom se dlouho již pracuje a výsledek bude shrnut v příručce pro Old-Skauty, která vyjde v dohledné době.

Do nového pětiletí vcházíme sice početně oslabeni, to však nás nemylí. Víme dobře, že jen houževnatou prací dojdeme úspěchu, a odpadnutí živlů nespolehlivých není pro hnutí škodou, ale prospěchem. Stojíme tu zkonsolidovaní, plni chuti k práci a dojdeme-li pomoci a pochopení u svých bratří, můžeme hleděti směle a bez bázně budoucnosti vstříc.

Základ myšlenky naší je dobrý, cíle vznešené a prostředky ušlechtilé. Snažíme se o mravní obrodu, které je i národu našemu v této době, skrz na skrz prosáklé materialismem, velmi zapotřebí. A v tom vidíme oprávnění svého trvání i své jsoucnosti.

Máme všichni my mladí, organizovaní v odboru OS, upřímnou snahu kupředu a výše k dokonalému lidství, jak nás učí zásady skautské, které jsou i naším vyznáním víry.

Učiníme vše, co je v našich silách, abychom k vytyčeným metám se ctí dospěli. V tom nás bude podporovati jistě každý bratr skaut dobré vůle. Prospěch bude pak všeobecný, a tak i my přispějeme k povznesení národního celku, k dobru a blahu naší drahé vlasti československé.

L. Karel

Jubileum prvních Old skautů

(Článek z časopisu Skaut - Junák z roku 1933, napsal Láďa Karel, zakladatel a tradiční vůdce 1. klubu OS Přátelé Vatry)

1. klub Oldskautů „Přátelé Vatry“ ve dnech 11. a 12. listopadu 1933 oslavoval 15 let svého trvání. Vznikl z bývalého XIV. oddílu Junáka, Českého skautu v roce 1918. V roce 1920 vyšel z iniciativy klubu návrh ku založení Odboru Old skautů. Bratři L. Karel, A. Ledvina, E. Kalivoda aj. jsou dlouholetými pracovníky Svazového ústředí.

V roce 1931 o Slovanském jamboree na tábořišti ve Stromovce representoval klub celý Odbor OS ukázkovým srubem stavěným v hesle „se sekerou do lesa“.

Po skončení Jamboree byl srub rozebrán a na pozemku získaném zásluhou dnes již zemřelého br. místostarosty Ing. E. Schwarzera znovu postaven na Libeňském ostrově. Obětavostí členů klubu stala se z něho vzorná klubovna Oldskautů, která s přístavkem šaten, woleyballového hřiště a vlastní sprchou slouží plně svému účelu.

Jubilejní oslava 15letého trvání klubu zahájena byla dne 11. listopadu 1933 zapálením táborového ohně před klubovnou za účasti 35 členů a 20 hostů. Po přednesu hymny klubu Modlitba Přátel Vatry věnované br. Dr. Šimánkem uvítal br. Láďa Karel, tradiční vůdce klubu, všechny přítomné a promluvil krátce o vzniku klubu a jeho činnosti. V závěru své řeči předal pak diplom čestného členství br. E. Kalivodovi v uznání zásluh o klub. Nově přistoupiví členové složili slib do rukou bratra vůdce a po zapění státních hymen byl táborový oheň ukončen. Přítomní členové a hosté se odebrali do klubovny ku slavnostní schůzi, kterou zahájil bratr vůdce, vzpomenuv všech členů zemřelých i těch, kteří dlí toho času roztroušeni po celé RČS i v dálné cizině. Po té čteny došlé blahopřejné telegramy a přípisy, dodatečně pak zápis 1. schůzky tehdejší **Družiny Přátel Vatry** ze dne 28. října 1918. (Tento zápis lze považovat za zakládající listinu.) Z obsáhlého referátu br. vůdce o bohaté činnosti klubu za celých 15 let uvádím několik čísel. Klub měl toho času 6 čestných, 30 činných a 12 přispívajících členů. Schůzek konáno 988, vycházek 942 s průměrnou účastí 19 členů a pěším výkonem 35 000km. Za dopravní prostředky bylo vydáno 185 000 Kč. Uspořádáno bylo několik zájezdů do ciziny. V rámci sportovní činnosti Odboru OS uspořádal klub atletické, kanoistické, lyžařské, woleyballové a další závody, ve kterých se členové klubu vždy čestně umístili. V roce 1926 založil klub osadu Hiawathu a později pak další Novou Vatru ve Štěchovických proudech, kde členové klubu té doby vlastnili 9 chat a 2 hřiště. V zimních měsících dlí již pátý rok členové klubu pravidelně na Krausových boudách v Krkonoších. Klub uspořádal již 20 různých cestopisných a vzdělávacích přednášek, několik praktických kursů, biografových představení, 4 skautské akademie a osm přátelských večírků s programem a tancem. Účastí na všech významných skautských slavnostech vyjádřil svůj zájem a spojitost se Svazem skautů RČS. Celkový příjem klubu činil za celé období 53 000 Kč, mimo kapitál investovaný do nemovitosti na Libeňském ostrově v obnosu 20 000 Kč.

V závěru svého referátu poděkoval br. vůdce všem členům, kteří mu v jeho funkci byli vždy radou i skutkem nápomocni a končil přáním mnoha zdaru do dalšího 15letí. Bratr Bureš jménem členstva klubu poděkoval br. vůdci za jeho poctivou snahu a práci klubu věnovanou a předal mu v upomínku jubilea klubový dar s věnováním. Po skončení slavnostní části následoval večírek s veselým programem.

V neděli 12. listopadu o 14. hodině konala se oficiální slavnost opět na prostranství před klubovnou. Vzdor nepříznivému počasí sešlo se na 150 hostů a 40 členů klubu. Z oficiálních hostů dlužno jmenovati br. generála V. Klecandu, br. náčelníka A. B. Svojsíka, br. místonáčelníka J. Nováka, br. Dr. Šimánka, br. místostarostu F. Kulíka z Vlašimi a jiné. Slavnost byla zahájena přednesem státních hymen "Pěveckým sdružením J.S." a vztyčením státní vlajky. Bratr vůdce přivítal přítomné a vyzval čestného člena klubu, br. Dr. Šimánka co oficiálního řečníka za klub o jubilejní projev. Za Svaz skautů RČS promluvili br. J. Novák a gen. V. Klecanda za Odbor O.S.T. a bratrský 6. klub O.S. br. Ing. J. Huňáček. Bratr Ledvina předal diplom čestného členství klubu bratru J. Novákovi a br. Bureš doslovem oficiální část slavnosti ukončil. Na klubovém hřišti sehrán byl přátelský turnaj woleyballu se sousedním 6. klubem O.S. a Táborníky, kterým po skončení turnaje předány upomínkové plakety. Zbytek večera vyplněn byl přátelským večírkem na počest hostů, v družné zábavě a při hudbě klubového kvinteta. (S-J 79/1933)

Do dalšího patnáctiletí „**Mnoho zdaru**“

Láďa Karel

Trpká zkušenost

V době okupace naší vlasti, dne 4. listopadu 1940 německé gestapo i v našem městě Brodě atakovalo Junáka a jeho činovníky a organizaci zakázalo ihned 1. ledna 1941 jsem pokračoval v činnosti ilegálně s vybranými staršími skauty a v roce 1943 jsme dokonce laskavostí mého šéfa, drogisty Aloise Doležala, v mládí také skauta, si postavili chatu u obce Macourov a v ní v červenci „tábořili“.

Program nebyl nasměrován jako výcvik budoucích rádců družin. Německý Treuhändler konkurenční drogerie nás udal, zakročilo gestapo a nastal brachiální výslech, byl jsem zatčen a uvězněn ve věznici kolínského gestapa. Ráno se šéf věznice, esesman Kolinsky zeptal; jak jsem se vyspal. Odpověděl jsem: „Vůbec ne, vždyť jsem po celém těle tetován blešími kousanci“ Všechny blechy vězeňské cely se vrhly na moji mladou krev. Podotknul jsem, že blechy mohou přenášet nákazu tyfu, jsem drogista, kdyby byl po ruce lysol, stačí do kýble vody dávka několika lžic a umýt všechny podlahy, i lůžka i chodby a kavalce vyprášit na dvoře. Protože blechy kousaly velitele věznice i jeho dva zástupce Weinraucha a Langhamra, byl lysol na to ta ta! A bylo po blechách!

Tak jsem i v tak těžké situaci udělal velký dobrý skutek. Na „moji“ celu číslo 6 po čase byli zavřeni i dva uprchlí polští harceři, tak i v této věznici bylo možné si po skautsku pohovořit. Povolenou návštěvu mi udělali mí rodní skautští bráchové, oldskauti Ára a Bedřich Štáfl. Na cele byla tajně propašována a schovávána tuha vyjmutá z tužky. Touto tuhou jsem si na útržek toaletního papíru zveršoval s datem 1.9.1943 svůj vězeňský prožitek a posléze jej ve své botě pronesl na svobodu.

Evžen Štáfl-Kaaj, SO

Byli „věrní a oddaní“.

Můj rodný bratr Bedřich Štáfl, po skautsku Ma-bi měl po roce 1945 v Havlíčkově Brodě prodejnu sportovních a skautských potřeb. Samozřejmě vedl skautský oddíl, byl i zástupcem oblastního velitele. Událostmi osudného února nebyl nadšen a dával to dosti otevřeně najevo. Dne 29. prosince 1949 byl současně s bratry Wolmannovými z Polné orgány StB zatčen, uvězněn v Jihlavě a odsouzen na čtrnáct let. Majetek z prodejny zabaven, stejně tak jeho motocykl, na kterém se hned proháněl představitel Svazu mládeže.

Po vynesení rozsudku byl Bedřich převezen do věznice na Bory u Plzně, odtud do lágru uranových dolů Bytýz. Já i bratr Ára jsme ho na povolenky jezdili navštěvovat. Na tu první návštěvu nás nechal v půli cesty u sebe přenocovat v Příbrami bratr Mirek Moravec - Kudla, a ráno jsme poučení dojeli do „lágru“, Deseti minutový rozhovor za „katrem hovorný“ byl jen o rodinných záležitostech, přesto brácha špitnul: „U vedlejšího okénka hovorný je právě vězeň bratr Řehák z Prahy!“. Bedřich se v uranových dolech stal tesařem, on byl skautský všeuměl a do své party si vyžádal vězněného Františka Janduse a broďáka Jana Raupacha. Samozřejmě se všichni věznění tam skauti postupně seznámili a udělali si utajeně svoji „lesní školu“ s promluvy pedagogickými, zálesáckými, teologickými a také z dějin českých i dějin skautingu.

Tak se stalo, že mne v brodské drogerii navštívil „posel“, civilní zaměstnanec Uranových dolů s dopisem od vězněného bráchy: Doručiteli plně důvěřuj, je to dávný oldskaut a pošli mi po něm knížku o brodských skautech „Povídky Šedého Bobra“, sepsané br. Františkem V. Beránkem. A poslední výtisk této knížky putoval k vězněným skautům, ti si s nadšením přečetli skautské vyprávění, prohlédli jeho krásné dřevoryty skautského grafika, našeho bratra Jana Jůzla, na poslední stránku se podepsali a po stejném poslovi mi ji vrátili zpět. Tak se poslední výtisk této knížky stal vzácností, poctěn podpisy skautských vězňů: Karel Grimm, Josef Veselý - Vlč, Jiří Pokorný - Ježek, Kamil Špaček - Balú, Josef Jelínek - Baghýra, Ivan Mikšovič, Rudolf Zaorálek -

Stín a poslední podpis P. František Merth. Po amnestii se 11.V.1968 brácha Bedřich vrátil domů a přátelé vězňové nás často navštěvovali, vzpomínali, vyprávěli: br. František Jandus, Dr. Karel Průcha, Karel Grimm, Jan Žofka i další. A po „Pražském jaru“ opět chutě vstoupili na junáckou stezku. Památkou mám na ta setkávání hrneček se zlatým nápisem: „Kafák Dr. Průchy - Rolfa“

Vzpomíná: Evžen Štáfl-Kaaj, SO

HAVLÍČKOBRODŠTÍ OLDSKAUTI

Zprvopočátku starší skauti zůstali členy při oddílech, i když dleli na studiích v Praze, a činnost se zúčastňovali příležitostně. Hmotnou podporu dělali dospělí členové „Spolku přátel skautingu“ později nazvaném Sdružení přátel Junáka. Seznamy členů z té doby dokládají štědrost těchto dospělých členů.

Po válce, v roce 1945 se vůdcem oddílu brodských oldskautů stal bratr Josef Snížek, jeho zástupcem Míla Landa. Navázali na tradici, započatou v roce 1934, kdy byl v Brodě zaregistrován a vyvíjel činnost 25. oddíl brodských Oldskautů-táborníků, vedený bratrem PhMr. Slavomírem Neudörflem, měl dvanáct členů. Sjížděli se na chatě br. Jar. Kutý. Časem jako oddíl zanikli, setkávali se pak jen na abiturientských výročních schůzích v gymnáziu. Při obnově Junáka v roce 1968 vznikly v Brodě posléze při obou střediscích 15. a 25. klub oldskautů s pravidelnou činností.

Při oslavách 50 výročí založení Junáka v našem městě uskutečnil se ve dnech 12. - 14. 9. 1962 celorepublikový sraz oldskautů u rybníka Ředkovec. Pro účastníky byly brodskými činovníky připraveny terénní závody ve skautských disciplínách, trasa vedla i kolem blízkého pomníčku Jiřího Wolкера, místa prvních skautských táborů; v Orlovských lesích. Při slavnostním nástupu dekoroval br. místonáčelník František Jandus sedm členů OS vyznamenáním Syrinx. Večer byl zažehnut táborový oheň, ke kterému přijeli sestra náčelní Vlasta Macková a br. náčelník Dr. Plajner s doprovodem. Náčelník OS br. Novák poděkoval brodským činovníkům za přípravu republikového setkání.

Další velkou událostí byl celostátní 2. sněm kmene oldskautů, konaný přímo v Havlíčkově Brodě od 29. 4.1995 ve velkém sále Kulturního domu Ostrov. Hrála nám skautská kapela, nabitý sál byl ozdoben velkou skautskou lilí a státní vlajkou, na stěnách byly umístěny dlouhé panely fotografií z dějin brodského skautingu. Mezi čestnými hosty byli členové ústředí Junáka, členové čestného Svojsíkova oddílu, náčelník místního Sokola, delegáti městské rady. Zvolené náčelnictvo OS opět s uspokojením pochválilo brodské organizátory za přípravu a zajištění sněmu.

Zcela nedávno jsme v Brodě šťastně prožili republikovou Kmenovou poradu OS ve dnech 26.-28. dubna 2002. A brodští oldskauti v tomto roce uskutečňují již svůj sedmý zahraniční tábor.

Evžen Štáfl - Kaaj, OS

Zpráva Výkonného výboru OS 1968

přednesená br. Františkem Jandusem na Valné hromadě
(Příspěvek k 50. výročí vzniku oldskautingu u nás)

Počátky oldskautství

Letos je tomu právě 50 let, co byl založen oldskauting v ČSR. Bylo to v roce 1918 po rozpadu tehdejší Rakousko - Uherské monarchie, a po dosažení naší státní samostatnosti, když 3 činovníci: br. Jan Novák, zemský náčelník český, br. Dr. Šimánek, pozdější člen náčelnictva Svazu Skautů a br. Ladislav Karel, založili odbor Oldskautů. Zabývali se touto myšlenkou ještě před vznikem našeho státu. Již v červnu, červenci a v srpnu 1918 o prázdninách pracovali na zásadách organizace a všeho, co bylo pro tento účel potřeba. Takže když přišel říjen 1918, tak

mohly být a také byly položeny základy pro dnešní OS. Byl i založen první klub oldskautů - Přátele Vatry, jehož předsedou byl br. Ladislav Karel. Tehdejší hnutí oldskautské sledovalo svým založením myšlenku, aby nám neodcházeli dospělí lidé, aby sestry a bratři, s kterými jsme si tykali od jejich dětských let, nám po dovršení 21 let nemuseli zkrátka odejít a aby nám zůstali zachováni.

Ne každý se mohl ucházet a uvázat ve vedení oddílu nebo pracovat v okrese, oblasti nebo v ústředí. A v Junáku nemohl, jakmile dosáhl plnoletosti, pokud nebyl činovník, podle tehdy platných stanov, zůstat.

Důvod založení OS byl ten, že skauti kteří dovršili 21 let, chtěli zůstat i nadále v Junáku, chtěli žít podle skautských zásad a chtěli se i jako dospělí lidé řídit skautskými ideami. Ale to by jim bylo nestačilo. Oni nechtěli opustit ani Junáka, ani oddíl, z kterého vyrostli a v kterém dosáhli stejné věkové hranice. A konečně třetí důvod byl ten, že mnozí skauti, kteří existenčně zakotvili a oženili se, chtěli přivést své manželky do klubu OS, aby i ony se podílely na skautské činnosti. Tento důvod byl velmi závažný a stal se základem oldskautingu, protože umožnil nejdříve manželkám skautů, později podle tehdejší formulace, i jejich snoubenkám, nakonec ženám vůbec, aby mohly být ve společném klubu. Nyní se nám to nezdá, že by to bylo bůhvíco. Ale tehdy to byl čin na svou dobu úplně revoluční a neproráželo se s ním opravdu lehko. I v Junáku samotném byly pochybnosti, mnozí s tím nechtěli nic mít. Jenomže tato myšlenka měla veliké přímluvce ve svých zakladatelích. Br. Jan Novák, který měl v Junáku velkou váhu, i jako organizátor OS a nejbližší spolupracovník tehdejšího náčelníka br. Svojsíka, a br. Dr. Šimánek jako ideolog OS společně přesvědčili br. Svojsíka, že je to hnutí výhledové, a že to bude jednou po letech velkou oporou skautingu u nás. Ukazuje se, že tomu tak bylo. Nakonec náčelník br. Svojsík souhlasil se slovy: „**No dobře, uvidíme, co z toho bude.**“ Ale přes náčelníkův souhlas zastával dívčí kmen, až na vzácné výjimky, stanovisko opačné, a ještě v roce 1949 - 50 doporučoval aby ty, které dosáhly 21 let a nemohou zůstat v oddílu, odešly.

Oldskauting se prosadil

Ale přes všechno nepochopení a nepřízeň, přesto přese všechno se OS zakořenil a jeho pojetí skautingu pro dospělé získávalo stále více a více půdy a příznivců. Oldskautů a tím i klubů OS stále přibývalo. Odbor OS se živě podílel na veškeré činnosti celého Junáka, ať již to byla účast na zahraničním Jamboree, kde oldskauti vykonávali nejrůznější činnost, nebo zájezdy odborů OS do zahraničí, kde nás oldskauti vždy s úspěchem reprezentovali, nebo při samotném Všeslovanském Jamboree v Praze, kde si vzali oldskauti na starost technickou stránku a postavili veškeré stavby, jako různé kiosky, mosty s únosností pro auta, instalovali skautskou výstavu, a tehdejší člen výkonného výboru OS major Vlček podnikl „útočný nálet“ na tábor při protiletectkém cvičení, kterému přihlíželo mnoho návštěvníků. To ovšem vzbudilo pozornost novinářů, protože zde pomalu už byla nervozita, v Německu narůstal nacismus, byla neklidná doba.

Jedna z činností oldskautingu - fotografování

Tak jsme ustavili tzv. fotokomisi, která razila heslo, že kdo umí číst a psát, má umět též fotografovat. Fotokomise učila skauty a skautky fotografovat a umožňovala jim získat fotoaparát, pořádala řadu kurzů pro začátečníky i pokročilé, pořádala fotosoutěže, fotovýstavy s cenami a uspořádala celý cyklus přednášek v tzv. Domovině, na kterou si jistě všichni pamatujete, protože nedávno tam mluvil br. náčelník dr. Plajner. A vlastně to byla po 20 letech zase taková první schůze v Domovině. Tato fotokomise měla i kinoodbor a natočila celé Jamboree v Rumunsku a Holandsku. Tyto filmy nám zůstaly zachovány jako historický dokument dřívější junácké a oldskautské činnosti. Členové fotokomise fungovali i jako fotoreportéři a někteří též měli

legitimace jako reportéři různých ilustrovaných časopisů. Získali jsme do svých služeb i časopis Fotografia. Já sám rád vzpomínám na tuto oldskautskou činnost už proto, že jsem tuto fotokomisi založil a byl jsem od počátku její činnosti až do konce jejím předsedou. Bylo to trochu moje dítě. Tuto fotokomisi můžeme vlastně považovat za předchůdkyni nynější kinosekce.

Další významná činnost oldskautů, osvěta a vzdělávání

Kromě těchto věcí se konala celá řada přednášek na nejrůznější témata, které pořádal odbor oldskautů a které byly svěřovány jednotlivým klubům. Tyto přednášky měly nejen mezi skauty ale i mezi veřejností velký ohlas. Vzpomíná si, že v době napadení Habeše Itálií jsme udělali přednášku o Habeši a sešlo se tolik zájemců, že technika na Karlově náměstí, kde se přednáška konala, musela být policejně uzavřena, protože se tam všichni nevešli.

Neodmyslitelná součást oldskautů - sport

Samozřejmě jsme nezanedbávali ani sport. Pořádali jsme tzv. přebor OS, který měl celkem osm disciplín, mj. lyžařství, lesní běh, kanoistiku, lehkou atletiku, volejbal, cyklistiku a jako kulturní doplněk fotosoutěž. Tento přebor se konal každý rok za účasti klubů z celé republiky. Bylo to meziklubové klání, které bylo měřítkem našich sportovních sil. Také jsme měli různá sportovní utkání se zahraničím. Např. při zájezdu OS do Rumunska, do Turecka, do Švédska a i jinde.

Důkaz životaschopnosti oldskautství - druhá světová válka

Asi takovým způsobem jsme tedy žili. Někdy byly větší úspěchy, někdy menší, až nakonec přišla druhá světová válka. Jak to tehdy vypadalo, to všichni víme. Junák byl rozpuštěn, došlo k perzekuci jednotlivých členů a k zatýkání a jakákoliv činnost Junáka byla naprosto znemožněna. Říkám-li znemožněna, pak myslím samozřejmě činnost oficiální. To bychom nebyli ani Češi, ani skauti, abychom si nevěděli rady. I za těchto obtížných podmínek jsme přeci jenom jakžtakž jeli dál. Jednotlivé oddíly se zapojily do Klubu českých turistů, do Červeného kříže, Sboru dobrovolných hasičů, České ornitologické společnosti, České obce baráčnické apod. Dokonce v některých menších místech se to podařilo natolik, že některé oddíly se mohly ukrýt v tzv. Kuratoriu, podle pravidla, že pod svícnem bývá tma. Ale OS nezháleli ani jinak v tzv. Protektorátu. Pomáhali lidem při jejich útěcích za hranice, podporovali rodiny členů, kteří byli v koncentračních táborech, za nocí rozmísťovali znamení v lesích pro seskoky parašutistů, jako např. ve Staré Boleslavi, ale i jinde.

Obnova a další zkouška životaschopnosti skautingu a oldskautingu

Nakonec i válka skončila, přišel rok 1945 a my jsme začali znova. Nadšení bylo veliké. Děti se hruly do Junáka úplně houfně, takže jsme měli asi 300.000 registrovaných členů a dalších 100.000, kteří nebyli registrovaní. Takový příliv nikdo nečekal a samozřejmě se dal těžko zvládnout. Oldskauti pomohli ze všech svých sil. Vedli oddíly, střediska, dělali v okrscích a oblastech, prostě všude, kde to bylo třeba. Nakonec se situace ustálila a my jsme se těšili, že těch asi 200.000, na které klesl počet členstva v Junáku tehdy poklesl, počne opět narůstat. Jenže přišel rok 1948. Junák byl začleněn do Svazu české mládeže, věková hranice skautů byla snížena na 15 let a kdo chtěl zůstat jako činovník v oddílu skautském, musel se stát členem Svazu české mládeže. Potom přišla postupná likvidace, až došlo ke konci a Junák přestal existovat.

Další naděje

A teď máme rok 1968. První takový veřejný projev junáků, že tady jsme, byl bohužel při smutné příležitosti, při pohřbu br. Řeháka v krematoriu, kde mluvil náčelník br. dr. Plajner a za nás všechny se se zemřelým br. Řehákem rozloučil. Potom byla Sia, kde mluvil br. náčelník opět, ale to už mluvil ke shromáždění. Potom přišla Domovina v Holešovicích, a to už znamenalo

očistění Junáka a znovuzahájení naší činnosti. Ustavil se opět odbor Oldskautů, sešel se i výkonný výbor Oldskautů i když ne v plném počtu, protože čas je neúprosný a udělal nějaké ty mezery a ty jsme pokud to bylo možno, zaplnili náhradníky. Odbor Oldskautů nejprve vydal tzv. pokyny pro zakládání klubů, které byly zaslány každému, kdo si je ve vyžádal. Kromě toho při schůzi oblastních velitelů v Praze byla informativní schůze OS, kde každému, na místě byly zodpovězeny dotazy, které vznesl. Nejčastější dotazy této schůze byly shrnuty a vydány jako oběžník a rozeslány jednak klubům a jednak těm, kteří se schůze nemohli zúčastnit.

Další práce

Mezitím se pracovalo na vydání platného řádu Oldskautů, který se nám nepodařilo sice vydat tiskem, ale který díky ochotě 32. klubu OS byl jejich členy urychleně rozmnožen, takže výkonný výbor mohl tyto řádky poslat každému klubu, který dal o sobě vědět. Výkonný výbor stačil též přidělit všem klubům klubová čísla, i když to nebylo vždy lehké, protože se stávalo, že některé číslo chtělo hned několik žadatelů najednou. I zde se vyskytují různé nejasnosti, třeba i technického rázu. A když nemůžeme vyhovět na 100 %, není to proto, že bychom nechtěli, nebo že by tu byl nedostatek dobré vůle, ale že to z nějakého důvodu nejde. To je nutno chápat i do budoucna, protože budou nějaké těžkosti, i kdybych byl rád, kdyby nebyly žádné. My se rozhodně nedomníváme, že jsme uspokojili všechny, jinak se však postupovat nedalo.

A takovou poslední práci pro Vás, kterou jsme dokončili s velkým vypětím po nocích, čas byl příliš krátký, je vypsání legitimací pro Oldskauty. To nebyla ani naše povinnost, ani jsme vlastně k tomu neměli kompetenci. Ale chtěli jsme pomoci přetíženým pracovníkům v ústředí, kteří nemohli při nejlepší vůli tu obrovskou agendu časově zvládnout. A také jsme chtěli udělat Vám, kteří jste zde, trochu radosti, abyste konečně legitimace dostali. Tajemník br. Makarius odevzdá všem těm, kteří zde jsou přítomni, legitimace a těm, kdo zde není, pošle počtu.

Jen nakonec bych chtěl říci, že přes všechnu nepřízeň a přes všechna protivenství která jsme mnohdy v minulosti překonali, víme, že už nastupuje k práci vlastně třetí skautská generace. Naše děti a naši vnuci už tady jsou, namnoze už mezi námi a dělají. Vidíme, že v nás všech nakonec skauting natolik zakotvil, že se u nás a v nás stává dědičnou rolí. A proto skončím slovy velkého českého básníka, u kterého jsem si dovolil změnit pouze jediné slovo:

Pracuj každý s chutí usilovnou na skautingu roli dědičné, cesty mohou být rozličné, jenom vůli mějme všichni rovnou !

František Jandus

Kolik nás bylo

Ještě bych chtěl podat zprávu, jak to s námi vypadá ciferně: statistika je do 15. 11. včetně. Mnoho klubů nám teprve dnes zasílá registrační blankety, takže v tom nejsou zahrnuty.

k 15 11 1968	počet. klubů	počet členů	mužů	žen	
všechny kluby	123	2378	1859	519	
pouze mužské	50		821		
pouze ženské	11			186	
smíšených	62	1371	(1038)	(333)	
z toho vodáků	5	84	76	8	(jeden potápěčský)

Titulky v textu vložila redakce

Jak se zrodil třetí kmen Českého Junáka

MUDr. Vladimír Novák - Fenek

Milý bratře Gogi,

posílám Ti slíbený elaborát o OS, vztahující se k letům 1968 - 70 a mírně je přesahující. Je to, jak snadno poznáš, jen hrubě

tesaný text, úplně postrádající vtip a snad strádající duchem a věcným a stručným vyjadřováním. Psalo se mi to těžce a se sebezapřením, protože všechna ta léta, o nichž se zmiňuji v textu (včetně i let devadesátých), nebyla pro mne lehká a při vzpomínání na ně, a na řadu vynikajících bratří, kteří tehdy spoluvytvářeli programové a ideové zaměření proponovaného 3. kmene, již nejsou mezi námi. Ať to byl Eda Pachman, Jirka Vesták, Jura Kulík, Balek junior (ten a další jsou snad dosud živi) Vlada Froněk, či starší, již tehdy senioři: Standa Teslík, František Jandus, Makrius - Maka, Štáfl- Kaaj atd. Vzpomínka na ně mě už stařecky dojíhá a někdy si vyčítám, že jsem snad měl postupovat jinak, citlivěji, a možná i úspěšněji. Souhrnné hodnocení práce rady OSJ ÚR z let 1968-70 na mě nežádej. Tehdy jsem působil jako předseda týmu a naši práci musí hodnotit někdo jiný, objektivnější. Příkládám originál seznamu členů náčelnictva kmene dospělých z r. 1990 (pokud si ho okopíruješ, ev.mi ho zas snad vrátíš). Na setkání s Tebou se těším, jsem přesvědčen, že příložený text bude vyžadovat vyladění, asi i zásadní osekání pořádnou sekerou. Ozvu se Ti ihned po svém příjezdu domů (16. 7. t.r.)

V Konstantinových Lázních 9. července 2002.

Tvůj Fenek

Na počátku jara 1968, když se hroutil Novotného režim a začaly se formovat demokratické organizace a hnutí; které byly celých dvacet let potlačovány, byl mezi nimi v přední řadě i Český Junák.

Po památném skautském obnovovacím srazu v kině Domovina v Praze - Holešovicích, spoluorganizovaném tehdy Zikánovými Psohlavci, se rychle obnovovala činnost oddílů a středisek, a vznikala jako houby po dešti i střediska nová, jak na nových sídlištích měst, tak i na venkově, tam, kde nikdy dříve skautské oddíly nebyly.

V Praze jsme se sešli na Pankráci, blízko nových sídlišť, kam život zavál skauty, bývalé junáky a rovery, z různých koutů naší vlasti. Tato setkání iniciovali skauti z rodičího se organizačního odboru přípravného výboru Junáka. Tak, jako my jsme založili oldskautský klub v Praze 4, jako základ budoucího střediska Platan, tak i jinde vznikaly oldskautské kluby, nebo se přímo formovaly oddíly dětí a střediska. Někteří z nás byli přizváni členy organizační skupiny ústředí, nebo přímo bratrem Plajnerem, ke spolupráci s Přípravným výborem Junáka. Práce tu bylo více než dost. Byla tu také příležitost se pravidelně stýkat i diskutovat s bratry a sestrami v Přípravném výboru, zejména s „tátou“ Plajnerem, sestrou Koseovou, bratry Martinovským, prof. Němcem, Mirkem Brychem a dalšími. Diskuse vedly k závěru, že by bylo zapotřebí založit vedle tradičních dvou kmenů dětských ještě třetí kmen, oldskautský, který by převzal náležitý úkol organizačního začlenění a výchovy množství dospělých mužů a žen, kteří se hlásili do skautského hnutí a neprošli cyklem výchovy v chlapeckých i dívčích oddílech.

Tito převážně mladí lidé se chtěli se aspoň nyní účastnit života ve skautských oddílech a prožívat to, o čem slyšeli i četli, ale co jim bylo odpíráno v uplynulých dvaceti letech. U velké většiny z nich se projevoval i silný prvek národního a demokratického povědomí a snaha přispět nějak aktivně k rozvoji tehdejších demokratizačních snah v naší zemi. S tím souvisela i snaha o znovu začlenění do demokratického západoevropského kulturního prostředí a do euroatlantického civilizačního okruhu vůbec. Tyto snahy jsem pokládal za dobře slučitelné s naším národním úsilím o návrat do západoevropského společenství a do mezinárodního skautského hnutí.

Tehdy jsme se také shodli v názoru, že by kluby či oddíly oldskautů měly mít své náčelnictvo s organizačně i výchovně pevnější strukturou, srovnatelnou s chlapeckým a dívčím náčelnictvem. Již tehdy jsme také uvažovali o možnosti přenést veškerou výchovu dospělých členů Junáka do působnosti náčelnictva dospělých. Pro takové úkoly by jednoznačně bylo vhodnější ustavit náčelnictvo dospělých, dosavadní řízení OS klubů Výkonným výborem OS se s organizačního i výchovného hlediska zdálo méně vhodné.

Byl jsem vyzván bratrem Plajnerem a tehdy se tvořícím ústředím, abych převzal vedení příprav nad stavem 3. kmene dospělých skautů a skautek, a já jsem pracoval ze všech sil na obsahovém a ideovém programu budování kmene dospělých, tehdy s akcentem na věkovou oblast mladých; a pro svůj program vyšších věkových ročníků jsem postupně získal i vedení tehdejšího Výkonného výboru OS, který měl splynout s tvořícím se 3. kmenem. V průběhu jednání s Výkonným výborem OS, který po dvacetileté přestávce obnovil svou činnost došlo dne 21. srpna 1968

k okupaci Československa armádami zemí Varšavské smlouvy a prostor pro Junáka se velice zúžil.

Pokud jsme chtěli zachovat naději na přežití Junáka v okupačním prostředí a postupující sovětizaci našeho státu, bylo nezbytné provést velmi závažné škrty v návrhu stanov Junáka pro připravovaný III. valný sněm, tak, aby byla naděje na jejich schválení vládními orgány. Bylo nutno vyškrtnout ustavení kmene dospělých a také, aspoň oficiálně, zrušit duchovní radu a náboženskou výchovu v homogenních oddílech. Ministerstvo vnitra již ve svém stanovisku ze dne 29. 5. 68 připustilo obnovu Junáka, ale za předpokladu, že bude dětskou organizací, bez roverů, oldskautů, duchovní rady a homogenních oddílů. 21. listopadu 1968 byly seškrtnané stanovy schváleny českým ministerstvem vnitra. Podle těchto stanov nebyly povoleny oldskautské kluby, nýbrž Instruktorové oddíly starších junáků. (v praxi se ustálil název „oddíly starších junáků - OSJ“). Ve skutečnosti se pro většinu klubů OS jen změnil oficiální název, vedle již tradiční činnosti přibýly jen další úkoly pomáhat všestranně v činnosti chlapeckým a dívčím oddílům ve střediscích, a také se stát garantem pro právní subjektivitu středisek. Ve 123 oddílech bylo tehdy registrováno 2378 oldskautů. Nejvyšším orgánem OSJ se stala rada OSJ, která byla začleněna do Ústřední rady Junáka. V tomto ohledu je informace B. Břečky v „Kronice čs.skautského hnutí“ nepřesná, až zavádějící. Dne 22. listopadu 1968 se konala valná hromada OSJ a ve dnech 23. a 24. listopadu se konal III. valný sněm Junáka, který stanovy schválil a provedl volby do všech ústředních volených orgánů.

V závěru roku 1968 a v průběhu následujícího období, až do dalšího násilného přerušování činnosti vykonali oldskauti velmi mnoho práce jako činovníci středisek, okresních a krajských rad Junáka a vytvořili pevné organizační a administrativní zázemí pro oddíly, jejichž vůdci se tak mohli plně věnovat výchovné činnosti. I ve vedení oddílů se oldskauti zúčastnili „výchovy za pochodu“, zejména mladých vedoucích, kteří zakládali a vedli oddíly, ač sami měli velmi malé skautské zkušenosti a teprve se připravovali k vůdcovské zkoušce. (V našem středisku jsme měli takto vedené 4 chlapecké oddíly, a všechny dobře pracovaly, ovšem jak při vedení schůzek, tak na táboře byli přítomni oldskauti).

Na radu OSJ v ústřední radě Českého Junáka se valily úkoly, žádosti o pomoc při zřízení kluboven, při různých brigádách, na nichž střediska získávala peníze na nezbytné vybavení. Také starosti s opatrováním krojů pro oddíly zabraly hodně energie i času, a to nejen pro hospodářskou skupinu ÚR. Nám se také podařilo zajistit výrobu a pak ovšem udělování oldskautského vyznamenání Syrix. Metodické vedení oddílů (klubů) nám nečinilo tolik problémů, jako tomu bylo u dětských oddílů, Nával dospělých mladých adeptů skautingu po okupaci Sovětskou armádou značně opadl, a oldskauti dovedli mezi sebe přijmout dospělé nováčky a vyučit je skautingu ve svých střediscích sami. Z nových námětů výchovného programu proponovaného 3. kmene dospělých bylo možno po okupaci Československa splnit velice málo. A nebylo to z nedostatku aktivní práce členů užšího kolektivu rady OSJ, zejména těch mladších, Edy Pachmana, Balka jr., Vládi Froňka, Karla Petráška, ale i obětavých starších, Maka - Makariuse, Františka Janduse, i zástupců OSJ z některých krajů, např. Standy Teslíka z Budějovic.

O otázkách evropanství a tehdy se rodičím Evropského společenství, jsem jednal sice na schůzce v Berlíně se zástupci evropského hnutí mladých Němců z Německé spolkové republiky i s jejich příznivci z vých. Německa, ale již od jara. 1969 se nad skautským hnutím u nás stahovala temná mračna, schůze ústřední rady nevěstily pro budoucnost nic dobrého a bylo někdy velmi těžké se jich zúčastňovat. O uskutečnění nějakých mezinárodních styků se nám už mohlo jen zdát.

Tehdy a v následujících měsících snažily se ústřední orgány ustupovat a manévrovat v podmínkách, kdy k ústupu a manévrování nezbýval žádný prostor. Společným úsilím bylo

prodloužit činnost výchovných složek, tj. oddílů a středisek o další výchovný rok, umožnit konání letních táborů, vychovat nové rádce, vůdce a činovníky v lesních kurzech a lesních školách. Rovněž vydat co největší množství potřebných příruček a jiných výchovných pomůcek a knih, a připravit tak junácké hnutí na další násilné přerušování činnosti.

Letní tábory v roce 1969 proběhly prakticky bez velkého omezování, i mnoha homogenním oddílům se podařilo uskutečnit tábor podle svých představ. Na podzim 1969 se však prostor pro činnost Junáka dále zhoršoval. Vzdor postupnému omezování i znemožňování činnosti ústředních orgánů i některých krajských a okresních rad se podařilo uskutečnit v jarních a letních měsících roku 1970 ještě velké množství výchovné práce a vydat řadu junáckých publikací. Stalo se tak zásluhou i riskantní činností náčelnictev, odborů lesních škol, ediční rady a velkého počtu vůdců a dalších činovníků ve střediscích. Jsem přesvědčen, že se tak podařilo v rekordně krátké době vychovat novou generaci skautských činovníků a usnadnit tak znovuzrození Českého Junáka po dalších dvaceti letech. (Slovenský Junák byl zrušen odnětím registrace již 24. dubna 1970 a při jeho obnovování v r. 1989 až podnes je to znát).

Je těžko beze zbytku posoudit, jak významná byla ta malá část zamýšleného programu oldskautů, kterou se v letech 1968 až 70 podařilo splnit, co bylo chybně realizováno, či kde byla chyba již v záměru. Domnívám se však, že nesporným přínosem pro hnutí byla obětavá pomoc starších činovníků, oldskautů při formování a činnosti oddílů a středisek, a to jak ve výchovné činnosti, tak v zabezpečení dobrého zázemí pro mladé oddíly a jejich vůdce.

Při obnově junáckého hnutí v roce 1989 již od počátku se počítalo s ustavením kmene dospělých jako se samozřejmou věcí. Také tehdy jsem se účastnil jak přípravy k jeho založení, tak potom činnosti náčelnictva kmene dospělých, jako místonáčelník. Vedení 3. kmene bylo svěřeno sestře náčelní Janě Pfeifferové. Naše představy o programovém a ideovém zaměření kmene dospělých, o které, jsem usiloval před více než dvaceti lety a ani rámcový program, který jsme vypracovali v posledním období totality, zejména na ilegální pracovní schůzi ve Veselí n. Lužnicí, a to společnou prací odboru lesních škol, zejména absolventů a vedení 1. ILŠ, se mi nepodařilo v náčelnictvu kmene dospělých uplatnit. Sestra náčelní měla, spolu s částí náčelnictva, zcela jiné představy o programovém zaměření kmene dospělých. Se způsobem, jakým byla tehdy v náčelnictvu prosazována orientace na gildy, jsem nemohl souhlasit. V náčelnictvu pak docházelo k ostrým názorovým střetům. Já sám jsem pak, po zvážení situace i svých nedostatků, životních chyb a úbytku tělesných i duševních sil, vyvodil odpovídající závěry a kandidovat v dalších volbách jsem odmítl. V následujících letech jsem působil jako instruktor lesních škol ve všech ročnících instruktorských LŠ, také v Pražské lesní škole a ve vůdcovských kurzech a lesních kurzech Pražské i Liberecké oblasti.

I když sám z aktivního skautského života zvolna odcházím, držím upřímně palce kmeni dospělých a raduji se z toho, že některé z myšlenek, o jejichž realizaci jsem v životě usiloval, byly v současné době naplněny, byť třeba v jiné, dokonalejší podobě.

Fenek

Jak se čeští oldskauti stali členy ISGF

Mezinárodní společenství dospělých skautů a skautek vzniklo v roce 1953, kdy u nás za vlády totalitního režimu byl skauting zakázán. Vzniklo z hnutí "Old Scouts*) and the St'Georg's Guilds" a přijalo tehdy název „International Fellowship of Former Scouts and Guides“ (IFOFSAG), francouzsky "Amitie Internationale des Scouts et Guides Adultes" (AIDSEGA). Sídlo ústředí této organizace je v Bruselu.

Myšlenku pro vznik této organizace vyslovil již v roce 1946 J. S. Wilson, tehdejší ředitel Světové

skautské kanceláře (WOSM), který ji při přípravných jednáních formuloval takto: „Hovoříme-li a zdůrazňujeme-li myšlenku světového bratrství skautů, musíme si stále naléhavěji klást otázku, jak toto bratrství v životě uskutečňovat.“ Pochopil, že uskutečnit ideál přátelství a bratrství je především úkolem dospělých. Wilson se stal čestným předsedou IFOFSAG - AIDSEGA po jeho založení v r. 1953 a tuto čestnou funkci zastával až do konce svého života v r. 1969.

Mezinárodní skautská ústředí WOSM, WAGGGS a IFOFSAG jsou od té doby zastoupena svými reprezentanty navzájem v ústředích všech tří organizací a úzce spolu spolupracují. Na světové konferenci v Montegrotto roku 1996 byl název organizace dospělých (IFOFSAG) změněn na „International Scouts and Guides Fellowship“ (ISGF).

První zvěst o existenci IFOFSAG se k nám dostala k sestře Janě Skácelové - Pam ještě před naší „sametovou revolucí“ na podzim 1989 od jejích starých známých skautských sester z Norska. V únoru 1990 poslala Pam pozdrav ke Dni sesterství do ústředí do Bruselu a obdržela velmi vřelou odpověď od sekretářky Naic Pirard a světové prezidentky Margaret Schopper s osobním pozváním na 1. evropskou konferenci IFOFSAG v dubnu 1990 do Vídně. Nezávisle na těchto kontaktech byli bratr Alois Prax - Love z Brna a bratr Milan Nešpůrek z Karlových Varů hosty na tradičním evropském setkání oldskautů v Grossarlau v Rakousku v lednu 1990, kde se setkali s obrovským zájmem o obnovující se československý skauting.

Oficiální kontakt byl navázán na historickém IV. sněmu Junáka v Praze 19. května 1990. Jako hosté se sněmu zúčastnily prezidentka světové kanceláře IFOFSAG sestra Margareta Schopper a zahraniční sekretářka Rakouské skautské gildy sestra Gerda-Maria Pazdera. Na tomto sněmu byl prvně v historii československého skautingu vedle kmenů chlapeckého a dívčího ustaven samostatný třetí kmen Junáka - kmen dospělých (později pojmenován jako kmen oldskautů) a byla navázána první jednání o členství československých oldskautů v mezinárodní organizaci (br. starosta A. Sum, br. místopředseda V. Řehák, první náčelní kmene sestra J. Pfeifferová). V rámci úvah o členství v IFOFSAG se řada bratří a sester přihlásila předběžně za členy tzv. „Central Branch“ (něco jako „kmen při ústředí“, pro jednotlivce ze zemí, které ještě nejsou členy IFOFSAG) - sestra Skácelová, bratři Prax, Nešpůrek, Kopřiva, Němec, Řehák, Prouza a další. Jejich prostřednictvím se k nám dostávaly pak nejen tiskoviny, ale i podstatné informace o dění v celém světovém oldskautském bratrství.

Rok 1990 byl rokem intenzivní práce na rozvoji čs. skautingu, ale i rokem intenzivních úvah o členství v IFOFSAG a obdobím poznávání obsahu a forem oldskautské činnosti ve světě a obdobím navazování kontaktů. Neocenitelnými pomocníky při tom byli především rakouští bratři a sestry - prezident rakouských oldskautů Ferry Partsch, zahr. sekretářka G.-M. Pazdera, světová prezidentka M. Schopper, Gildemeister z Dolních Rakous - rodilý Moravan Roman Kozumplik a další. Sestra Skácelová byla v červnu 1990 pozvána na setkání Západoevropského regionu v Bozée (Belgie), zástupci kmene byli pozváni na rakouský Gildentag ve Freistadtu, v říjnu se zúčastnili ses. Pfeifferová a br. Kopřiva kurzu pro okresní vůdce v Tullnerbachu (Rakousko), v prosinci setkání se sestrou M. Schopper v Č. Budějovicích. To už začaly intenzivnější rozhovory a jednání o členství, k němuž opakovaně nabádal i čestný starosta Junáka br. Sum.

V červnu 1991 se měla konat světová konference IFOFSAG, která měla (mohla) schválit přijetí Československa za člena; k tomu by bylo nutno předložit do 31. 1. 1991 světovému ústředí IFOFSAG přihlášku ke členství a Stanovy. To však měly být stanovy oldskautů; do IFOFSAG nevstupoval Junák jako celek, ale pouze dospělí skauti a skautky, tedy kmen OS (byť i jako součást Junáka). Proto bylo nutno pro kmen OS sepsat Statut kmene, který by byl jednak podkladem pro přijetí kmene do IFOFSAG, jednak by zároveň stvrzoval kmen OS jako součást Junáka a promítl toto postavení do stanov Junáka. Termín pro vypracování tak závažného dokumentu do 31.1.1991 se nám jevil jako nereálný, přesto však jsme na potřebných podkladech začali pracovat. Do práce na přípravě statutu se dali tehdejší členové náčelnictva kmene a ÚR

Junáka br. Kopřiva, br. Řehák, jako konzultant pomáhal br. Sum. Nejobtížnější bylo vyřešit tři otázky, které se zdály téměř nepřekonatelné:

- Všude ve světě byli dospělí skauti a skautky (krom přímých činovníků v dětské části hnutí) organizováni v samostatné organizaci dospělých s vlastními stanovami, a tak to také bylo požadováno na nás. My jsme ale trvali na tom, že i my dospělí chceme jak z tradičních, tak i z ideových důvodů zůstat součástí národní skautské organizace, byť i součástí do jisté míry autonomní.
- Velké množství našich dospělých skautů a skautek žilo stále ještě duchem v éře pouze dvou předválečných světových skautských organizací - WOSM a WAGGGS (IFOFSAG vznikl až v r. 1953) a stále se cítilo pouze jejich členy. Domnívali se, že žádnou jinou mezinárodní organizaci nepotřebují a že navždy budou fungovat jako činovníci nebo členové, kteří budou oprávněni rozhodovat o životě skautské organizace a ovlivňovat její vývoj. Někteří se dokonce domnívali, že jde o snahu odtrhnout kmen OS od Junáka.
- Řada našich dospělých skautů se nechtěla smířit se slůvkem „Former Scouts“ v anglickém názvu mezinárodního společenství dospělých (přestože ve francouzském, rovnocenně závazném znění je „Scouts et Guides Adultes“), protože skauting nevnímáme pouze za záležitost dětství nebo mládí, ale v duchu Baden-Powella za poslání celoživotní.

Do řešení těchto otázek však náhle vstoupila daleko závažnější a aktuálnější komplikace, na Slovensku byla založena Slovenská skautská gilda, samostatná a na Slovenském (a tedy i československém**) skautingu nezávislá organizace, která začala usilovat o přijetí do IFOFSAG. Stanovy IFOFSAG, stejně tak jako je tomu i ve stanovách ostatních světových skautských ústředí, připouštějí členství vždy pouze jedné národní skautské organizace (společné, nebo jejich federace). Pokud by tedy Slovenská skautská gilda byla jako první sama do IFOFSAG přijata, bylo by později pak již velmi obtížné vyjednávat s ní novou formu společné organizace či federace pro dospělé skauty, nové stanovy a podobně. Jako již přijatý člen by měla suverénní pozici při jednání a rozhodování.

Snaha Slovenské skautské gildy o samostatné přijetí však zřetelně osvětlila i další potenciální hrozbu: stejné, ne-li větší nebezpečí, tj. separátní vstup do IFOFSAG, by mohl být iniciován i jakýmkoliv dalším subjektem z českých zemí, a Junák, resp. celý československý skauting, by byl postaven mimo hru o členství v této mezinárodní organizaci.

Připravovaná světová konference IFOFSAG, která měla rozhodnout o přihláškách nových členů, byla v důsledku balkánských válečných konfliktů odsunuta z původního červnového termínu na říjen 1991 a s tím byla i odsunuta lhůta pro předložení našich dokumentů a přihlášky, a to na 30. 6. 1991. Tento termín se nám jevil již reálný.

Byly vypracovány první návrhy Statutu České a Slovenské skautské gildy jakožto součásti Českého a Slovenského skautingu (ČaSS - to byl tehdy název československé skautské organizace), který v interním významu měl být Statutem 3. kmene (ten existoval však jenom v Junáku, na Slovensku ve Slovenském skautingu nebyl 3. kmen samostatně ustaven). Pracovní materiál s podrobným rozkladem byl předložen jednak Ústřední radě Junáka, jednak federálnímu orgánu - Ústřední radě ČaSS, se znovu zdůrazněným upozorněním na rizika z otálení, jak jsou zmíněna výše. ÚR ČSaS vzala na vědomí dosavadní postup příprav a pověřila další práci společný tým, za Junáka ses. J. Pfeifferovou a br. Vl. Kopřivu, za Slovenský skauting br. J. Mertu a M. Miklána. Uskutečnilo se několik společných jednání, prvního se krátce zúčastnil i br. Durčanský ze Slovenského skautingu, a dne 25.6.1991 byl návrh Statutu České a Slovenské skautské gildy dokončen, ustaven tzv. přípravný výbor (měl fungovat do schválení sněmem) a Světovému ústředí IFOFSAG v Bruselu byla odeslána se Statutem i přihláška ke členství.

Dočkali jsme se však překvapení: následujícího dne jsme byli díky našim kontaktům s ústředím v Bruselu i s dalšími přáteli z bratrských Gild informováni o tom, že Slovenská skautská gilda

(SSG) skutečně již počátkem června, tedy pár týdnů před námi, předložila svou vlastní žádost o přijetí do IFOFSAG i se svými vlastními stanovami. Počátkem července pak jsme byli oficiálně ústředím IFOFSAG vyzváni, abychom kontaktovali SSG k vypracování společných stanov. Termín nám byl stanoven do měsíce, tj. do 31.7.1991 !

Začátek prázdnin, ale komplikací a potíží nepřeborně! Jednání s br. Vlado Václavem, předsedou SSG, byla složitá a obtížná. Náš Statut České a Slovenské skautské gildy byl pro SSG nepřijatelný a bylo nutno začít zcela znovu. V novém statutu již nefiguroval kmen OS Českého a Slovenského skautingu, tj. Junáka a Slovenského skautingu, nýbrž vedle něho ještě další subjekt - Slovenská skautská gilda. U té, resp. především u br. Václava, se projevovaly v plné míře slovenské emancipační postoje. Statut již musel vyjadřovat federativní uspořádání vzájemných vztahů. Nekonečné byly dohady o každé slůvko, každou pozici, každou funkci a paritu, počty, hlasy, práva, věci už ústně osobně dojednané byly ještě téhož dne znovu problematizovány novými a novými námitkami sdělovanými telegramy, telefonicky atd. Termín 31.7. nemohl být splněn. Br. Ferry Partsch a s. Gerda-Maria Pazdera z Vídně nám nabídli zprostředkovatelskou přítomnost při dalším jednání 2. 8. v Bratislavě. S jejich pomocí se tam podařilo dosáhnout konečně s SSG dohody a z tohoto jednání byl sepsán společný dopis světovému ústředí IFOFSAG do Bruselu; o dosavadním průběhu jednání i výsledcích byla zpracována informace pro ÚR Junáka i ČaSS.

Termín pro zaslání konečného znění statutu nám byl opět výjimečně posunut na 31.8.1991. Upravené znění statutu však bylo znovu se strany SSG několikrát rozporováno, a to naposledy ještě tři dny před termínem ! Teprve 12. září jsme mohli po dalším jednání odeslat anglické znění „Statutu federace českých a slovenských skautských gild“ faxem do Bruselu. Přesto sedm dnů nato, 19. 9., odeslal br. Václav faxem do Bruselu nesouhlas s některými detaily anglického překladu. Světové ústředí nám telefonicky sdělilo, že statut přijímá, avšak podmínilo naše přijetí tím, že na světovou konferenci do Řecka 29. 9. (tedy zhruba za týden) přineseme anglickou verzi podepsanou br. Václavem.

Přijeli jsme do Řecka, za Junáka br. Kopřiva a ses. Skácelová, za Slovenskou skautskou gildu br. Karol Šoltéz (br. Václava zdolal srpnový jednacích maratón a dostal srdeční potíže), zástupci Slovenského skautingu se účasti vzdali, znechuceni potížemi, které sice naprosto nezavinili, ale za něž se zřejmě poněkud styděli. Konference trvala od 29.9. do 5.10. 1991, kromě Československa byli tehdy přijati za členy IFOFSAG také Maďaři. Přijímací ceremoniál měl ohromný ohlas. Na 200 delegátů z celého světa povstalo a bouřlivým aplausem, který trval desítky minut, schválilo naše přijetí. Diskusní příspěvky zástupců WOSM i WAGGGS v průběhu konference se převážně zabývaly chválami na rozvoj znovu obnoveného skautingu v ČSR a byly vždy opět doprovázeny potleskem. Fotoaparáty cvakaly, byli jsme po celé dny středem pozornosti a rozhovorů. S br. Šoltézem, Slovákem zcela jiného založení a jiných postojů než byl br. Václav, jsme byli nerozlučnou a bratrskou trojicí v nejlepším slova smyslu, a spolu s dalším Slovákem br. Vladimírem Balejkou, exilovým čs. skautem z USA a blízkým spolupracovníkem br. Vlena Fanderlika a rovněž účastníkem konference, jsme tvořili důvěrný československý tým. Naši mezinárodní pozici jsme úspěšně vyřešili. Práce však neskončila. Čekala nás, možná stejně obtížná, práce doma. Ale o tom třeba až zase příště.

Vladimír Kopřiva - Vlk

*) Old Scouts tehdy patřili (organizačně) do WOSM.

**) Skauting v ČSR představovala v letech 1990 - 1992 organizace s názvem „Český a Slovenský skauting“ (ČaSS), jehož součástí byli Český Junák a Slovenský skauting.

Náčelnictvo kmene dospělých 1990

Jana Pfeifferová náčelní	2.3.1931	Praha
Jana Pražáková místonáčelní	2.7.1929	Praha
MUDr. Vladimír Novák místonáčelník	15.1.1933	Praha
Ing. Alois Stefka místonáčelník	4.2.1911	Olomouc
Josef Votoupal místonáčelník	11.3.1923	Ostrava

členové náčelnictva

Miroslav Brych	1.7.1926	Praha
Vladimír Froněk	7.1.1929	Praha
Dagmar Housková	17.5.1934	Praha
Slavoj Chodounský	11.2.1921	Praha
MUDr. Alois Kleveta	7.5.1934	Vyškov
Ing. Vladimír Kopřiva	23.3.1929	Praha
Marie Kúsová	18.5.1958	Praha
Jiří Melka	21.11.1944	Plzeň
Vlasta Páleníková	13.3.1916	Praha
Miroslav Pergler	13.2.1930	Praha
Karel Petrášek	29.5.1929	Praha
Doc. Ing. Alois Prax	8.3.1933	Brno
PhDr. Jiří Rufer	12.12.1933	Břeclav
Ing. arch. Ivo Slaviček	18.10.1929	Karlovy Vary
Ing. Miroslav Slavík	26.9.1928	Brno
Ludmila Strofová	3.4.1932	Brno
JUDr. Eva Topinková	13.9.1931	Praha
Ing. Otakar Veselý	28.7.1926	Třebíč

Z GRIZZLYHO VZPOMÍNEK*Latríny*

V předvečer zahájení skautských slavností Táborů slovanských skautů v roce 1931 procházel velitel táborů Sláva Řehák se svojí suitou tábory. V tom přijelo auto s druhým velitelem táborů generálem Klecandou a jeho pobočníkem. „Máš vykopané latríny, máš umývadla, máš pitnou vodu?“ Vychrlil ze sebe příchozí. Na tyto tři základní podmínky táboření bratr místonáčelník zapomněl, neměl na otázky generála Klecandy odpověď, a uražený odešel.

Klecanda proto odjel do Karlína, kde byly v kasárnách Prokopa Holého zákopníci. Troubil na poplach. Za chvilinku vyjžděla auta se zákopníky, potřebným materiálem a doprovázelo je několik světlometů. Generál celou noc procházel od jedné pracovní skupiny ke druhé.

Ráno byly latríny vykopány, umývadla postavena, a pitná voda tekla z kohoutků. Tábory mohly zahájit svou činnost. Celý problém byl vyřešen po česku. Sláva Řehák dostal Stříbrného vlka a Klecandu div nevyhodily z náčelnictva.

Mirko Vosátka - Grizzly

Čist či nečist

Už se přesně nepamatuji, na kterém sněmu se to přihodilo. Byl jsem tam jako stenografický zapisovatel, aby se zachytila řeč těch co neměli „papírky“.

Řečnil Sláva Řehák a ke konci svého projevu se nechal strhnout svou kantorskou hrdostí a prohlásil: „Já jako župní zpravodaj zakazuji všem vůdcům svých oddílů, aby četli Haškova Švejka!“.

Pozoroval jsem ostatní tváře u řečnického stolu a upoutal mne nejvíce obličej generála Klecandy. Ten zrudl, uchopil šavli, kterou měl ležet vedle sebe, povstal třískl jejím jílcem do stolu a velitelským hlasem prohlásil: „A já jako pražský divizionář nařizuji všem důstojníkům, aby Švejka četli, a vyvarovali se volovinám nedůstojnického poručíka Duba! Řehák v tu chvíli hrál „všema barvama“.

Grizzly

Něco o skautingu a kmene dospělých

1	Ve které zemi vznikl skauting ?			
	Indie	USA	Anglie	Jihoafrická republika
2	Kdy vznikl skauting ?			
	1900	1902	1908	1910
3	Co znamená slovo skaut ?			
	městský indián	zvěd, průzkumník	člověk žijící v přírodě	znalec, moudrá hlava
4	Kdy pořádal A B S první tábor ?			
	1910	1911	1912	1913
5	Jaké měl A.B. Svojsík povolání ?			
	lékař	novinář	pedagog	hudebník
6	Světová asociace skautů, skautek, oldskautů se nazývá:			
	ISGF	WAGGGS	WOSM	IFOFSAG
7	Kdy je den sesterství ?			
	22. února	12. dubna	24. dubna	16. června
8	Jak zní třetí bod skautského zákona ? skaut je			
	prospěšný a pomáhá jiným	hospodárný	veselé mysli	zdvořilý
9	Kdo je autorem základní příručky OLD SCOUTING ?			
	Jindřich Šimánek	Ing. Josef Nesvadba	Dr. Josef Šimánek	Jan Novák -
10	Musí mít každé středisko klub OS ?			
	ne	pokud chce získat právní subjektivitu	ano	
11	Kdy byl založen 1. klub OS			
	1910	1918	1920	1921
12	Co byl první předpis kmene „Řád odboru oldskautů, při svazu skautů R.Č.S. ?			
	Jednací řád Výk. výboru	Řád odboru OS	Statut OS	Stanovy
13	Jakou organizační formou byl zastoupen kmen dospělých při Svazu skautů R.Č.S			
	Sekce OS	Předsednictvo OS	Kmenová rada	Odbor OS
14	Správu odboru OS vykonával (a) :			
	Technický sbor	Valná hromada	kmenový sjezd	Výkonný výbor
15	Jak se nazývala nejvyšší instituce kmene dospělých ?			
	Kmenová rada	Výkonný výbor OS	Rada OS	Organizační sbor
16	Základní jednotka kmene OS se nazývá :			
	oddíl	klub	sbor	hlídka
17	Každý klub má své označení a symboly			
	číslo klubu	znak klubu	barvu klubu	vlajku klubu
18	Může být středisko složeno pouze z klubů OS a z kolika			
	ne	ano	2	3
19	Jakou přezdívku měl Mírko Vosátka?			
	Bobr	Vlk	Samotář	Grizzly
20	Kdo napsal Rychlé Šípy ?			
	M. Zapletal	M. Čermák	Jar. Novák-Bratka	J. Foglar

Řešení: 1c, 2c, 3b, 4c, 5c, 6cba, 7a, 8a, 9c, 10a, 11b, 12b, 13d, 14abc, 15b, 16bd, 17abcd, 18bd, 19d, 20d.

Ročenka kmene OS je vkladatelnou přílohou Kmenových novin OS, březen 2005, část B. Kluby kmene OS mohou tuto přílohu pro svou potřebu kopírovat. Příspěvky zasílejte na adresy uvedené v tiráži Kmenových novin OS

Neprodejné, určeno pro potřebu klubů OS